

բաժանով գաղանազուսպ Փէռնէ անուն անձը պատասեց Հոռմի մէջ:

Յակոբի վրայ մանրամասն տեղեկութիւններ չունիք, սակայն կ'իմանանք թէ Մարացի յազմանդամ կորիմ մ'է Խաչատուր Շահմենան անուամբ եղբայր մը ունի ի Մարաշ:

Յակոբի վրայ մեր ընթիրցողաց այսքան ծանօթութիւն մը տալէ եսեմ, նոյնութեամբ կը թարգմանենք նաև, Սէնթէթիւնի մէջ հրատարակվող Անէփիւթիւնը:

Այս լա Լուսու լրագրուն հրատարակած հնտեւալ էլեպը, որ խիստ հետաքրքրական և միանցանայն ցաւալի է:

Անրէկ իրիկուն (23 յուլիս) վէած փոթորկալից բուռն հոգին աղդեցութենէն, Քափի գառագեղին առիւճներն ու վագրերը գրգուելով կատաղ էնս Բայց հակառակ այս վիճակին, նուման Հուսաւ:

Ժամը իննին առիւճուց գառագեղը մը-

տաւ: Նախ ամեն ինչ աղէկ գնաց, բայց

Սուլթան (ամեն ոք զիսէ թէ առիւճին անունն է այս) չուզելով մասակ առիւ-

ժին հետեւ՝ թթեայ չշանակաց մէջ:

Մասնէնդ ցատկելու կրթութեան, խար-

զանի հարուածներ ստացաւ, որով սոս-

կալի կերպով սպասարարից կերպարան

մ'առաւ Ռուսի այս վերջին զգալով

անջուշ որ իր յամառութիւնը գէց հե-

տանք պիտի ունենայ, ուզեց և կրցաւ:

ող ամբողջ մեկնի գառագեղէն:

Յակոբն այսպէս չեղաւ գաղանազուսպ

Ակորին (Յակոբ) համար, որուն ծալրացի

յանդգնութիւնը կը գովինք էրէկ: Հա-

զիւ թէ մատա Յակոբ կենզրունական գա-

ռադեղին մէջ, ուր կը գոնուէր իր սոս-

կալի Ներոն վագրը, այս վերջինը վը-

տանգաւոր կերպով կը սպասարար Յակո-

բին, կատարելով համանգամայն իր հա-

սարակ կրթութիւններ:

Այս վարդիեանս սկսաւ հասարակու-

թիւնը, որ խիստ յուղուած և սոսագո-

ղի մէջ էր, կանգաղդալով թէ արիւն-

ուշուտ տեսարան մը տեղի պիտի ունե-

նայ, սկսաւ դոչեն: «Ճերքէ է, հերք է»:

Յանձմամ հասարակութիւնն անապա-

մելի սպասարի վարդիեան մ'ունեցաւ:

Անձ զաղան յանկարի թէ մի ցայտ ա-

րիանիր Յակոբին վրայ սպասա-

րան մէք նա բարեպաղ հնք այսպէս

ըլազին:

Ամեն կործէ սպասարի աղաղակ մը

բրթաւ իսկոյն, ամեն 'ոք կարծէր թէ

կորուած է թշուա:

Ամեն աղաղակ մ'ունեցաւ:

Յակոբի աղաղակ մ'ունեց